

KINH PHƯỚC CÁI CHÁNH HÀNH SỞ TẬP

QUYỂN 8

Phật dạy: Đại vương! Nên biết hết thảy chúng sanh ở thế gian, do vì bố thí thanh tịnh nên phước báo lãnh thọ, kẻ oán thù không thể phá hoại. Giả sử trăm ngàn người cũng không thể cướp đoạt. Đi đến chỗ nào phước cũng dẫn đầu, cho đến đời khác, phước cũng như vậy, giống như bạn bè, thường tìm kiếm theo đuổi. Bấy giờ, Thế Tôn bèn nói kệ:

*Do đời trước tích tập
Những phước hạnh rộng lớn
Nay được làm đế vương
Đủ an lành tôn quý
Trăm ngàn kẻ tùy tùng
Xếp hàng trước mặt vua
Do phước lực thấu phục
Chiêm ngưỡng đều kính sợ
Phải biết phước nghiệp kia
Như mắt bụng, tay chân
Thường yêu thương, giữ gìn
Khiến nối nhau không dứt
Ta xưa tu hạnh thí
Hết thảy đều xả bỏ
Chỉ giữ một con voi
Theo ý mình cỡi đi
Vui nương chốn núi rừng
Tu tập các thiện định
Lúc ấy dân trong nước
Thấy đến cùng đi theo
Tay cầm phát trần trắng*

Hoặc là cầm tán lộng
 Lại lấy các đệm cỏ
 Trải giường tòa chỗ đến
 Mọi người cùng thưa vua
 Chúng tôi không phước tuệ
 Nay mong đều gần gũi
 Cùng tu các hạnh lành
 Phước là tài sản báu
 Thường được vui chơn thật
 Phước là người thân nhất
 Dẫn đến nơi an ổn
 Phước tựa ngọc như ý
 Đặt trong lòng tay mình
 Tạo an lành tối thượng
 Chỗ cầu đều thành tựu
 Đủ sắc tướng tốt đẹp
 Thọ năm dục vui vẻ
 Lời nói người thích nghe
 Khéo léo thật rõ ràng
 Thọ mạng được dài lâu
 An ổn không lo phiền
 Hết thấy mọi chúng sanh
 Trông thấy như thân hữu

Nếu các hữu tình, ở nơi phước điền thù thắng, thuận theo chánh lý, chuyên tâm bố thí, chắc chắn trong đời này, hiện tại có được phước báo tương ứng giàu có sung túc. Như phu nhân Kim Phát, nghe công đức Phật, tâm sanh kính ngưỡng, bèn lấy tóc vàng vi diệu có trước của mình, dâng lên Như Lai. Lại, con gái của vua Thiện Tư, dùng món ăn ngon lạ cúng dường cho Tôn giả Tu Bồ Đề. Lại, con gái của Bà-la-môn Tu Phát, tự cắt tóc mình đem bán để thiết cơm cúng dường Tôn giả Đại Ca Chiên Diên, tóc lại mọc như cũ. Ba người con gái này, do bố thí thanh tịnh, thân hiện lại đều được làm hoàng hậu của nước. Lại, Trưởng giả Phước Nghiêm, cúi mình tới thỉnh Phật và các vị La Hán đến nhà thiết trai cúng dường, kho lẫm lại đầy tràn. Như cô gái chần trâu cầm hương chiên đàn và cô gái nhà nông lấy bông lúa mạch cúng dường tháp Phật. Cả hai cô gái đều được sanh Thiên. Như thế được thọ hưởng nhân duyên của quả báo hiện tại. Như kinh Thắng Quân vương nói: Lúc Phật ở thành Xá-vệ, phu nhân Mạt Lợi, vợ vua Thắng Quân, mới sanh một

bé gái, đủ mười tám tướng trạng cực xấu. Tuổi lớn dần phải tìm nơi gả chồng. Những nhà quý tộc kia, không ai muốn làm cha chồng cô gái. Còn những dòng họ thấp kém, ý vua không bằng lòng. Khi ấy, có con một người trưởng giả nước ngoài, sinh sống lâu trong thành này, mọi chi phí tiêu dùng đều cạn sạch, lẻ loi đi khắp nơi, chưa có chỗ sánh đôi. Quan lại tâu với vua, có thể cho kẻ kia yết kiến. Vua bèn triệu đến và bảo anh ta: Ta có một trưởng nữ, nhận Khanh làm rể. Nếu cùng theo nhau thì phú quý trọn đời. Nếu như muốn về nước, cũng có thể cùng về. Con gái con vua bèn lấy những thứ châu báu quý giá trang sức nơi thân, rồi vua đem gả cho kẻ kia cùng ban cho vô số các loại tiền của vật báu. Người con trưởng giả, khi ấy, bèn lấy cô công chúa này làm vợ. Chẳng bao lâu sau, hai vợ chồng cùng trở về bản quốc. Đã về đến nhà, bà con thân tộc của người con trai bày lễ xin gặp mặt. Người con trưởng giả nói: “Vợ tôi là con gái của vua, xem mặt đâu có dễ. Nếu muốn xem, tất phải chọn ngày”. Về sau, những người thân thuộc lại đến nhà. Người con Trưởng giả nói: “Xin hẹn bảy ngày sau, ra khỏi thành đến hoa viên sẽ cùng gặp nhau ở đấy”.

Mọi người hỏi gạn lại: “Lời nói này chắc chắn. Nếu không đến ta sẽ phạt năm mươi vạn tiền”. Bảy ngày đã đến, người con trưởng giả kia bày biện đầy đủ các loại thức ăn ngon lạ. Trước lấy một phần đem để trong phòng, rồi báo cho vợ biết, khóa chặt cửa phòng lại, tiếp theo người con trưởng giả mang khoản tiền bị phạt và thức ăn, vật uống đi vào hoa viên. Lúc ấy, mọi người ở trong vườn, xa thấy người con Trưởng giả kia chỉ đến một mình, đều bảo nhau: “Người này nói dối không theo sự nghị bàn trước”.

Khi đã đến vườn, người con Trưởng giả thưa cùng bà con thân thuộc: “May mắn là không thấy ai nóng giận, xin được nộp khoản tiền phạt. Mọi người nói vợ ông là hạng tôn quý, giấu kín trong nhà, ánh sáng của mặt trời mặt trăng còn không cho gặp hưởng gì chúng ta, làm sao có thể thấy được”

Lúc ấy, con gái của vua tự than thầm: “Ta tuy tuổi trẻ mà hình dung xấu xí. Đây là nghiệp ác gì mà chiêu cảm lấy sự thô xấu này” Rồi lớn tiếng than: “Khổ thay Khổ thay! Khiến cho chồng ta phải chịu nhiều sự hổ thẹn, thường phải nói dối và bị trách phạt. Sống ở trên đời như thế thì sống làm gì” Than xong liền lấy dải lụa tự thắt cổ mình. Lúc ấy, vị thần thủ hộ nhà thấy sự việc này bèn nói với cô gái con vua: “Ta phải cởi ra để bảo toàn tánh mạng, không để cho chết yếu. Nên biết đức Thế Tôn, đại bi vô tận, thường vui cứu độ các chúng hữu tình, thường khởi

niệm thế này:

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào giảng nói pháp chánh yếu, khiến sanh tín hiểu?

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến chúng tẩy trừ cấu uế tham dục.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ dứt trừ lỗi lầm của sân hận

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến diệt trừ ngu si ám độn.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ tăng trưởng hết thấy thiện căn.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ xuất ly bần nhơ sanh tử.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ vượt qua biển khổ luân hồi.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ giải thoát khỏi sự cột trói của phiền não.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ nhổ bỏ tên độc tuệ ác.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ cắt đứt bốn dòng thác dữ, khiến đến bờ kia.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ thoát khỏi các loại khổ độc của ba đường ác.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, bố thí nước pháp, khiến họ dứt trừ khát ái.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ chán ghét bệnh ung nhọt của cảnh giới.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ phá vỡ màng vô minh từ vô trí.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ đề bẹp núi cao ngã mạn.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ xa lìa các điều ác, mặc áo hổ thẹn.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ tu tập đầy đủ Giới, Định, Tuệ học.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ thông đạt các pháp, tâm được tự tại.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ đạt được

tuệ nhãn thanh tịnh.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ vượt vào cửa đại giải thoát.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, khiến họ phát khởi tâm Đại Bồ Đề.

- Ta nay phải đối với những chúng sanh nào, dùng vòng hoa Bồ đề kết vòng trên đầu chúng.

- Ta nay phải khiến cho con gái vua Thắng Quân, thay đổi hình dạng xấu xí, được sở nguyện.

Đây là đức Thế Tôn, trong từng sát-na, sát-na, niệm niệm quán sát hết thấy chúng sanh, hoặc gần, hoặc xa, hoặc tốt đẹp, hoặc xấu kém, tánh thượng, trung, hạ, đều hay cứu độ. Mắt tuệ thấy đều thấy, không bỏ sót một chúng sanh nào. Như có kệ nói:

*Phật không bỏ chúng sanh
Xa gần đều hóa độ
Như trái lúc chín tới
Tự nhiên sanh vị ngọt
Cho nên đức Mâu Ni
Oán thân chỉ một tướng
Lợi lạc các chúng sanh
Cũng không mong quả báo*

Bấy giờ, đức Thế Tôn, trước vì thu phục, giáo hóa ngoại đạo lõa hình Ni Kiên Tử nên hiện tướng đại nhân ngồi trên hoa sen báu, thân mặc y hồng, rực rỡ như mặt trời mới mọc, sắc tướng tịch tĩnh, an trụ uy nghi, giống như núi vàng phát ánh sáng vô cùng tận. Ở trong đại hội vô số người trời, như ở giữa muôn vì sao hiện rõ ánh trăng tròn. Cũng như cây Đa-la báu nơi thiên cung, gió nhẹ lay động, mọi người thích nường ở. Như cây San-hô, hoa báu trang nghiêm. Như trong mâm vàng, đốt đèn đuốc lớn. Như voi hương trắng lội vào sông Ni liên, được bụi phấn nơi nhụy hoa sen vàng phủ đầy. Cũng như mùa xuân, cây Yết-ni-ca nở ngát hoa vàng, mọi người đều ưa thích, khéo có thể điều phục hết thấy hữu tình; vào trong các đường ác, không sanh mệt chán, du hóa nẻo thiện, khéo thuyết giảng các pháp, đều khiến phát tâm được vui an ổn. Do chúng hữu tình từ vô thủy đến nay, nối nhau tạo tác các hạnh ác, tham, sân, si v.v... Hoặc oán hoặc thân và không thân oán, bình đẳng thương xót giống như một người con, đều khiến xuất ly khỏi hiểm nạn luân hồi. Như mặt trời xua tan bóng đêm, khiến hết hẳn không còn sót. Bấy giờ, đức Thế Tôn dùng âm thanh của bậc Nhất thiết trí, vì ngoại đạo kia,

lược nói pháp chánh yếu. Nên biết thế gian, pháp động, bất động, dùng trí thấu suốt, thấy đều “không tịch”. Do tâm hư vọng, mê lầm nơi nhận thức chơn thật, tự tánh Niết Bàn xưa nay thanh tịnh. Ngoại đạo kia nghe thuyết giảng như thế, tâm được khai ngộ, liền có thể đoạn trừ các ngã mạn chấp chặt. Ví như sư tử cất tiếng gầm rống, tự nhiên có thể làm rạn nứt tảng đá to. Lúc ấy, đức Như Lai bẻ gãy những dị kiến kia, luận nghị thù thắng, hiện đại thần thông, bay lên cõi trời A-ca-ni-trá. Tất cả chúng sanh ở trong cõi này, thấy đều ngợi khen công đức của Phật, hết thấy thế gian không ai có thể hơn. Lại hiển hiện tướng ô-sắt-ni-sa: Tướng vô kiến dẫn, ly cấu tối thắng. Sắc xanh biếc xoay quanh phía hữu, nhuần thấm rất đáng yêu. Lại phóng ánh sáng từ tướng bạch hào ở giữa hai mắt, như trăng tròn mùa thu. Đây là công đức đệ nhất của Như Lai, chẳng phải cùng điều thiện nhỏ của Phạm Thiên mà cảm được. Là do tâm đại bi, lợi tha của Phật phát khởi. Giả như các chúng sanh nhiều như vi trần nhóm họp, an trụ trong chánh tư duy, cũng không thể suy lường được tướng ô-sắt-ni-sa kia. Chẳng cứng, chẳng mềm; chẳng thành, chẳng hoại; chẳng gấp, chẳng hoãn, chẳng động, chẳng tĩnh; chẳng trầm trệ, chẳng dao động; chẳng bằng phẳng, chẳng hiểm trở; chẳng hợp, chẳng tan; chẳng bám, chẳng lìa; chẳng siêng, chẳng lười; chẳng lo, chẳng toan, chẳng bệnh, chẳng nã. Hết thấy chúng sanh bình đẳng cùng có công đức đệ nhất, an lành tối thắng. Khi đó ngoại đạo kia, tâm tin hiểu thanh tịnh, ở trong pháp Phật, được trụ an ổn.

Bấy giờ, cô gái con vua, ở trong nhà mình, nhờ hào quang của Phật chiếu, tâm được an ổn vui vẻ, liền khởi suy nghĩ thế này: Nay Phật ở đời, làm lợi lạc chúng sanh. Có kẻ gặp nguy nan đều nhờ Phật tế độ. Chỉ mong Thế Tôn, không bỏ lòng Đại bi, thương xót che chở, hộ trì, hiện thân trước con. Nói những lời như thế rồi hướng về phía xa, rạp mình kính lễ, buồn khóc rơi lệ. Phật biết được ý của nàng, khiến trong căn nhà ấy hốt nhiên nghiêm tịnh. Lúc ấy, đức Như Lai, từ đất vọt lên, thân sắc vàng ròng, tướng hảo đoan nghiêm. Cô gái con vua, thấy thân tướng Phật, tán thán chưa từng có, dùng hương hoa thù diệu kính dâng cúng dường. Lại dùng ngọc anh lạc, châu báu quý giá phụng cúng. Chắp tay đảnh lễ, cung kính gần gũi. Bóng Phật che thân, mau được đoan chánh. Lòng rất vui mừng, hân hoan cực độ, cúi mình trước Phật, dùng kệ tán thán:

*Thích Sư tử tối thắng
Nương hang đá Chỉ la
Đủ thiếu dục tri túc*

Lìa lỗi lầm thế gian
 Trí tuệ là răng bén
 Tàm, quý là tóc râu
 Hàng phục các ma oán
 Như ngọc loài hươu nai
 Nhẫn là áo giáp chắc
 Từ lực lấy làm cung
 Khéo bắn tên trí tuệ
 Diệt trừ giặc phiền não
 Tâm giải thoát làm ao
 Chánh hạnh làm bờ đê
 Nước tinh tấn không nhờ
 Nở hoa sen ý giác
 Dững mãnh lìa các lỗi
 Dứt trừ căn ba cõi
 Thí pháp lạc bình đẳng
 Lành bệnh Tham, Sân, Si
 Đủ uy đức mạnh mẽ
 Tướng tốt để trang nghiêm
 Tăng trưởng tâm công đức
 Gánh vác cho hữu tình
 Khéo trụ các uy nghi
 Các căn không tán loạn
 Như hoa câu phước la
 Người thấy sanh vui thích
 Không sợ không cấu nhiễm
 Tâm tối thắng tịch tĩnh
 Giải thoát hết buộc trói
 Thành tựu hết thầy trí
 Mâu ni, Đại ngưu vương
 Thế gian không ai sánh
 Thường cứu các chúng sanh
 Hoặc bệnh, hoặc ưu não
 Mặc Tăng-già-lê hồng
 Lặng trong mà bất động
 Con dùng các thí dụ
 Tâm thanh tịnh xứng tán
 Như cây đa-la vàng

Thân cao thẳng uy nghiêm
 Cũng như cây trụ vàng
 Tỏa ánh sáng rực rỡ
 Lại như thỏi vàng kia
 Mạ bột gỗ chiên đàn
 Thân tướng Phật như thế
 So sánh không thể biết
 Hoặc bảo núi vàng diệu
 Một ngọn cao chót vót
 Bị cuồng phong thổi dữ
 Trụ vững vàng như cũ.
 Hoặc bảo A-tu-la
 Cùng vua trời đánh nhau
 Xe vàng kia rơi xuống
 Bỗng hiện ra nơi đây
 Hoặc bảo cờ Đế Thích
 Do vàng ròng tạo thành
 Uy nghiêm lại rực rỡ
 Bỗng hiện ra nơi đây
 Hoặc bảo trời Đa văn
 Lầu gác báu vi diệu
 Dùng châu báu trang nghiêm
 Bỗng hiện ra nơi đây
 Hoặc Phật mẫu Trì Địa
 Lộ ra kho báu quý
 Phóng ánh sáng rực rỡ
 Bỗng nhiên hiện nơi đây.

Đức Phật bố thí hóa độ rồi, bỗng nhiên ẩn mất. Khi ấy, cô gái con vua kia ngồi kiết già, một lòng chuyên chú, tưởng niệm thân Phật. Lúc này, người con trưởng giả, trước ở trong vườn, bị bạn bè thân thích ép uống đến say bí tỉ. Mọi người cùng luận bàn với nhau: Có thể lấy chìa khóa cửa trong tay nó. Rồi cả đám mau chóng đến nhà kia, mở cửa mà nhìn, mới thấy vợ của người này, hình dáng như tiên nữ. Ai nấy đều ngạc nhiên, bất giác cung kính thi lễ. Lúc ấy, người con trưởng giả về đến, thấy vợ mình dung nhan đoan chánh. Người vợ bèn đem sự việc trên thuật lại cho chồng biết. Nay Phật Thế Tôn, bậc phước điền tối thượng, con nay lại đến, cung kính cúng dường. Đã làm Phật sự rồi bèn tự mình phát thệ: “Nếu các nghiệp ác mà thân này của tôi sở hữu, chiêu

lấy quả báo xấu xí này, mong không thọ lại nữa”. Cho đến hết thấy chúng sanh trong thế gian lìa thân thô xấu, đều được đọa chánh. Liền ở trước Phật, dùng kệ nói lại ý này:

*Thế Tôn sắc tướng diêu
Trang nghiêm đều đầy đủ
Thường khiến chúng hữu tình
Người thấy được như ý
Con nay đem chút thiện
Đến khắp chúng hữu tình
Thấy dứt thân thô xấu
Đều được báo đọa nghiêm*

Phật nói: Này hiền nữ! Ta không tự tán thán, không nói lời dối trá, không cầu mong cúng dường. Tùy theo nghiệp báo thọ lãnh của chúng hữu tình, khởi tâm đại bi mà cứu độ chúng. Bèn nói kệ:

*Ta là Điều Ngự Sư thế gian
Không cầu tiếng khen và lợi dưỡng
Thường giới bề gãy cờ năm dục
Đều khiến chúng sanh tâm tịch tĩnh
Ba minh, hai hành thấy đầy đủ
Tạo an lành cho chúng nhơn thiên
Ta đã hàng phục các ma oán
Rốt ráo không người có thể hơn
Lìa hẳn lỗi lầm trong ba cõi
Không sanh phiền não, tâm giải thoát
Tập khí kia dứt hết không còn
Được thọ thế gian, rộng cúng dường
Nếu có chúng sanh đến gây ác
Tâm vẫn bất động như hư không
Thề sẽ đảm đương chúng phàm ngu
Chúng được trí vô lậu viên minh
Nếu có đủ bốn chúng Tỳ-kheo
Cùng đến chỗ ta vui nghe pháp
Đều khiến đầy đủ các luật nghi
Chắc chắn sẽ được thành bậc trí
Ta là Thái tử vua Tịnh Phạn
Vui tu khổ hạnh nơi hang núi
Thoát được nguồn khổ sanh, lão, bệnh
Do đấy thành tựu đạo vô thượng*

Cô gái con vua kia, do ở nơi Phật Thế Tôn, tâm tịnh bố thí nên hiện thân chứng được sắc tướng đoan nghiêm. Nếu người mong cầu an lạc tối thượng, phải ở nơi Phật cúng dường thanh tịnh. Đây gọi là Phật nói chánh hạnh lộng phước. Tỳ-kheo các ông, phải thường vui thích thọ trì. Đối với Thí, Giới, Định phải siêng tu học.

